

ת"פ 37236/02/11 - מדינת ישראל נגד יהושע אלחיאני, רבי יוספי

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 37236-02-11 מדינת ישראל נ' אלחיאני ואח'
תיק חיצוני: פמ"ח 9718/09

בפני כבוד השופטת שושנה פיינסוד-כהן
מאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשמים
1. יהושע אלחיאני
2. רבי יוספי

החלטה - נאשם 1

להלן נימוקי גזה"ד מיום 10.11.16.

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום המייחס לו שני אישומים.

האישום הראשון עבירות קשר לפשע וגניבה בידי עובד, עבירות על פי סעיפים 499 ו- 391+21 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, באישום זה הורשע הנאשם יחד עם נאשם מס. 2.

האישום השני הינו בעבירת הדחה בחקירה, עבירה על פי סעיף 245(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

2. על פי העובדות המפורטות באישום הראשון הנאשם עבד כאחראי מטבח בבית קפה בנהריה. יחד עם עמו עבד כטבח אדם נוסף בשם אמין (אשר נדון בתיק אחר). נאשם 2 היה חברו של הנאשם 1 וידע אודות מקום עבודתו. הנאשמים קשרו קשר, לגנוב את כספי הכספת אשר בבית הקפה. הם נפגשו וסיכמו את פרטי אופן ביצוע הגניבה ומועדה וכן אופן חלוקת השלל בחלקים שווים בין שלושתם.

ביום 6.12.08, סמוך לשעה 03:48 פתח אמין את הדלת האחורית של בית הקפה והניח בסמוך אליה את הכספת בה היו אותה עת אלפי שקלים במזומן ובהמחאות. לאחר תיאום טלפוני בין אמין לנאשמים, נכנס נאשם 2 ולקח את הכספת ויצא עמה. בהמשך אותו היום שוחח הנאשם 1 עם אמין ומסר לו מה תכולת הכספת וכן ביקש ממנו לאתר אדם לפדיון ההמחאות.

באישום השני בו הודה הנאשם 1 מפורט כי ביום 6.12.08 סמוך לשעה 18:00 לאחר גילוי הגניבה, הזמין בעל בית הקפה את הנאשם 1 לצפות בצילומי מצלמות האבטחה וחלק עמו את חשדו ביחס לאמין. מיד לאחר שצפה במצלמות יצר קשר עם אמין וסיפר לו את אשר ניתן לראות, מסר לו כי אין

עמוד 1

עדויות כנגדו וכמו כן הורה לו שלא לדבר ולא להודות.

3. העבירות אותן ביצע הנאשם פוגעות בערך המוגן של זכות האדם על קניינו. כאשר גניבה מבוצעת על ידי עובד מרכוש מעבידו, הפגיעה הינה גם בערך המוגן בדמות אמון הנדרש ביחסי העבודה על מנת לאפשר שימור מוסדר העבודה וההעסקה. מעצם טיבו עובד העובד עם קניין בעל הבית ונדרשים יחסי אמון מיוחדים על מנת לשמר יחסי עבודה אלו המצמיחים טובה לשני הצדדים העובד והמעביד וכן החברה ככלל.

4. באשר למתחם הענישה ההולם, יש להתחשב מחד בערכים המוגנים הנפגעים בדמות הפגיעה החמורה באמון הנדרש בין עובד למעביד והפגיעה הקשה בקניין המעביד, כמו כן אין להתעלם מביצוע עבירת ההדחה בחקירה. מתחם הענישה בעבירה זו אמור לכלול מאסר. לפיכך, יש להתחיל את מתחם הענישה מחצי שנה מאסר בפועל ועד ל 18 חודשי מאסר, שכן יש לייחס חומרה נוספת לעובדה ש מדובר בגניבה ממעביד ביחס לגניבה אחרת.

5. הענישה הינה אישית. תיקון 113 מלמד אותנו כי יש להתחשב בנסיבות אישיות רבות בעת בוא בית המשפט לקבוע את עונשו של אדם בתוך המתחם. יחד עם זאת, לצד הענישה האישית בא תיקון 113 לחוק העונשין לקבוע אמות מידה אחידות כמה שניתן למלאכת גזירת העונש. נמצא אם כן כי באותן נסיבות של ביצוע עבירה, קרי שותפים לאותה עבירה, אם אין לכל אחד חלק משמעותי שונה, ונסיבות חיים שונות באופן משמעותי, על העונש להיות דומה עד זהה. לפיכך, כאשר כמה אנשים נידונים בגין אותו מעשה, על בית המשפט לשאול עצמו מה שווה ומה שונה ביניהם, ולהתחשב בכך בעת גזירת העונש. לפיכך, יש לדון בעניינו של שותף אחר לעבירה, מר אמין אשר עניינו כבר נדון והוכרע.

6. המעשים התרחשו כאמור בתחילת חודש דצמבר 2008. כתב האישום כנגד הנאשמים אשר בפני הוגש ביום 2.2.11, קרי מעט מעל שנתיים לאחר ביצוע העבירות. כך גם כתב האישום אשר הוגש נגד מר אמין, הוגש באותו היום (ת.פ. 37137-02-11). עוד ביום 24.10.11 הודה מר אמין בעבירות המיוחסות לו לאחר תיקון כתב האישום. הוא הורשע, על אף שבא כוחו ביקש שלא להרשיעו ונשלח לקבת תסקיר שירות המבחן בעניינו. הצדדים טענו לעונש ובסופו של יום, ביום 29.5.12, גזר עליו בית המשפט קנס בסך של 7,500 ₪ מאסר לתקופה של 6 חודשים בעבודות שירות, מאסר על תנאי וכן צו מבחן למשך 18 חודשים.

יצוין כי כתב האישום בעניינו דומה עד זהה אם כי הוא תוקן כך ששווי הגניבה מהכספת לא נקבע בסכום אלא "אלפי ₪ במזומן והמחאות".

7. הבדל מרכזי ומשמעותי בין חלקו של מר אמין לחלקו של הנאשם 1 אשר בפני כעת הינו כי על פי כתב האישום היוזמה הייתה של הנאשמים אשר בפני. גם מר אמין כמו הנאשם אשר בפני עבד אל אותו מעביד, אך תפקידו של הנאשם אשר בפני היה בכיר יותר, אחראי מטבח כאשר מר אמין היה טבח. עוד

יש לזכור כי לנאשם 1 אשר בפני קיים גם אישום נוסף בדבר הדחה בחקירה.

8. פער נוסף בין הנאשם 1 לבין מר אמין מצוי בפרק הזמן אשר חלף מאז ביצוע העבירות ועד ליום מתן גז"ד. בעניינו של מר אמין חלפו 4 שנים. בעניינו של הנאשם 1 חלפו כ-7.5 שנים. עיכובים רבים היו בשמיעת תיק זה. יצוין כי תחילת שמיעת התיק הייתה בפני מותב אחר והא העובר לשמיעה בפני בחודש 9/14, כאשר כבר נקבע לשמיעת ראיות. בין העיכובים ניתן לציין בעיות בהתייצבות הנאשם, בעיות בהתייצבות עדים, בקשות לביטול כתב אישום, מועדי שמיעת ראיות שלא קוימו עקב בעיות בהעברת חומרי חקירה לסנגורים ועוד. בסופו של יום נמצאים אנו היום פרק זמן ארוך לאחר ביצוע העבירות.

9. עבירות קשירת קשר לביצוע פשע, כאשר הנאשם הינו אחד מיוזמי ביצוע הגניבה, מעידה על תכנון ביצוע העבירה. מן העבירה נגרם נזק כלכלי משמעותי ופגיעה ביכולת המעביד לתת אמון בעובדיו. כמו כן חלה פגיעה בניהול החקירה, או ניסיון לפגיעה שכזו.

10. באשר לנסיבותיו של הנאשם, נערך תסקיר בעניינו. מן התסקיר עולה כי עוד לפני האירועים נשוא כתב האישום הוא נישא ונולדו לו 3 ילדים, בשנת 2010 התגרש ולאחר מכן שבו לחיות יחד כאשר חל שינוי מהותי בתפקודו כבן זוג וכאב.

הנאשם נטל אחריות למעשיו, מתבייש במעשיו לא רק מאחר ועבר על החוק אלא בשל הפגיעה במקום עבודתו שנתן בו אמון.

יש לציין כי העבירות נשוא כתב האישום בוצעו שעה בה היה נתון בצו מבחן בשל הליך פלילי אחר. אולם, עוד נלמד מן התסקיר כי לאחר השלמת צו המבחן התרשם שירות המבחן מהתחזקות לקיחת האחריות שלו על מעשיו.

שירות המבחן התרשם מסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד, ויחד עם זאת מהעדר רצון לטיפול שנומק על ידי הנאשם כי חש שעבר תהליך וכן בשל קושי כלכלי ומשפחתי להתפנות לכך.

שירות המבחן מסיים בהמלצה לעבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי.

11. אינני מוצאת כי יש לאמץ את המלצות שירות המבחן ולהטיל של"צ לצד רכיבי ענישה נוספים. יחד עם זאת מוצאת אני כי נכון הוא לעשות שימוש בהוראות סעיף 40 לחוק העונשין שעניינו שיקום. נכון הוא כי שירות המבחן מתרשם כי הנאשם נזקק להליך טיפולי. אולם, בד בבד אין להתעלם מן העבודה כי מאז ביצוע העבירות נשוא כתב אישום זה, לפני כ-8 שנים, לא ביצע הנאשם עבירות נוספות, הנאשם עובד ומנהל ח"י משפחה. נמצא כי הנאשם על אף עברו מצליח לנהל אורח חיים נורמטיבי, כפי שהוא מציין גם ללא טיפול.

12. איני יכולה כאמור לאמץ את המלצות שירות המבחן. המלצה זו חורגת באופן קיצוני ממתחם הענישה ומחלקו המרכזי של הנאשם. השוואת מצבו של הנאשם למצבו של אמין וכן לנאשם מס. 2 מלמדת כי נאשם זה אשר בפני היה עובד במקום, עובד בדרג גבוה יותר משל אמין, וכן הורשע בעבירה נוספת.

עבירה שגם נסיבותיה מלמדות על האמון שחש כלפיו המעביד, אמון אשר הופר. קשה להלום מצב בו הנאשם שבפני ריצה של"צ, כאשר אמין שבחר להודות בהזדמנות הראשונה נדון ל- 6 חודשי עבודות שירות. מנגד, לא ניתן להתעלם מפרק הזמן הארוך אשר חלף והתמורה בחייו של הנאשם.

13. לפיכך מצאתי לנכון ביום 10.11.16 לגזור על הנאשם-

א. מאסר לתקופה של חודשיים אשר ירוצה בעבודות שירות.

הנאשם יתייצב לריצוי עבודות השירות על פי חו"ד הממונה ביום 23.3.17 שעה 08:00 אצל הממונה על עבודות שירות בטבריה.

הוסבר לנאשם משמעות עבודות השירות ומשמעות הפרתן.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 5 חודשים, למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירת רכוש או עבירת קשירת קשר ויורשע עליה בדין.

ג. חתימה על התחייבות כספית בסך 6,000 ש"ח, להימנע מלעבור על העבירות שהורשע בגין בתיק זה תוך שנתיים מהיום. אם לא יחתום היום על ההתחייבות, יש לאסור 10 אותו למשך ימים.

המזכירות תמציא העתק הנימוקים לצדדים ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה היום, כ' כסלו תשע"ז, 20 דצמבר 2016, בהעדר הצדדים.